

Maszyna do pisania „EFKA” C 28

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1935

Miejsce powstania:
Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 270 mm, sze.: 470 mm, dł.: 260 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 610/VII/72

SŁOWA KLUCZOWE

biuro, komunikacja, kopiowanie, maszyna do
pisania, międzywojnie, nośnik, poczta,
pomoc naukowe, praca biurowa, przemysł,
reklama, obraz, urządzenia biurowe, wojsko

Biurowa maszyna dźwigniowo-czcionkowa „EFKA” model C 28 służy do automatyzacji przebiegu pisania, a tym samym usprawnienia pracy biurowej. Urządzenie było produkowane przez Fabrykę Karabinów w Warszawie (FK), wchodzącą w skład Państwowych Wytwórni Uzbrojenia (PWU). Model C 28 to przykład maszyny ręcznej, dwurejestrowej, z krótkim, nieco wystającym poza obrys korpusu, wałkiem na ruchomym wózku. Poszczególne modele produkcji FK swoje nazwy zawdzięczały długości wałka określonej w centymetrach. Korpus urządzenia pokryto czarnym lakierem. Całość została ustawiona na czterech, niskich, czworobocznych nóżkach gumowych. Ścianki boczne oraz tylna były pełne, w bocznych umieszczono prostokątne przeszklenia, ujęte w metalową ramę. Pozwalają one zobaczyć mechanizm dźwigniowy. Nad klawiaturą, po lewej stronie znajduje się przetątnik ustawienia taśmy dwubarwnej. Klawiatura ma charakter standardowy w układzie środkowoeuropejskim QWERTZ, ze znakami polskimi. Jest czterorzędowa i liczy czterdzieści sześć okrągłych klawiszy ze znakami pisarskimi na białym tle oraz osiem klawiszy funkcyjnych, z których część została opisana po polsku. W prawym rogu ścianki frontowej znajduje się barwny logotyp firmowy PWU, przedstawiający stojącego zbójnika w czerwonym płaszczu i podłużnej czapie, z napiętym łukiem w ręce. Logotyp ten był umieszczany na różnych produktach PWU, takich jak rowery, karabinki strzelnicze czy instrumenty miernicze. Dopisywano do niego akronimy poszczególnych fabryk wchodzących w skład PWU. Logotyp został zaprojektowany przez, pochodzącego z Wieliczki, malarza i drzeworytnika Władysława Skoczylasa. Wykorzystany w nim wizerunek zbójnika wchodził w skład cyklu akwarel. Cykl ten został nagrodzony brązowym medalem na Olimpijskim Konkursie Sztuki i Literatury, który towarzyszył letnim igrzyskom olimpijskim w Amsterdamie w 1928 roku. Skoczylas, swoimi pracami poświęconymi góralom i góralszczyźnie, przyczynił się do skonwencjonalizowania zarówno wyobrażeń na temat tej grupy, jak też jej przedstawień w kulturze polskiej. Na prace malarza duży wpływ miało młodopolskie zainteresowanie kulturą Podhala, w której na przełomie XIX i XX wieku upatrywano pierwocin kultury narodowej. Artysta wykonał nie tylko liczne ilustracje do poświęconych góralszczyźnie książek Stefana Żeromskiego, Jana Kasprówicza, czy Kazimierza Przerwy Tetmajera, ale też złożył cykl drzeworytów Teka góralska. Jego twórczość przypadła na okres art déco, w ramach którego próbowano wytworzyć styl narodowy we wzornictwie korzystając między innymi właśnie z tematyki góralskiej. Wizerunek zaprojektowany przez Skoczylasa dla PWU w okresie powojennym przyczynił się do wyodrębnienia marki Łucznik. Opracowanie: Filip Wróblewski